

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. No. 279.
Sente Session.

87de Møde.

Mandagen den 13de Februar.

(Forts.)

Marineministeren (fortsat): Med Hensyn til Landfyrene har jeg erkendt, at Sagen er ligegyldig. Naar der lægges saa betydelig Vægt paa den Ting, saa kan det meget gjerne skee. Den ærede Rigsdagsmand har oplyst, at det har været Skif og Brug før; jeg har altsaa været feil underrettet, og jeg tilstaaer, at jeg har staaet i den Formening, at den Maade, som jeg bestandigt har antaget for at være den praktiske rigtige, har været fulgt. Nu har man imidlertid gjort det anderledes; jeg kan ikke finde, at der er det Allermindste i Veien for at gjøre det med Landfyrene, men med Hensyn til Søfyrene, der ligge saa langt tilføes, som de gjøre, bliver jeg ved at erklære, at det er uforsvarligt.

Jeg skal sluttelig tillade mig een Bemærkning. Der er ikke indløbet en eneste Klage; selv efterat denne Sag har været reist her og været gjort til Gjenstand for en saa vigtig Diskussion, er der ikke fra nogen Sømand indløbet en eneste Klage over bemeldte for sildige Anmeldelse af Kobbergrundens Fyrs Tænding. Mågtet den ærede Rigsdagsmand endnu taften her har fremført, at den har forvoldt Ulykker, saa er der ikke indløbet nogen Klage over Sligt, og der er altsaa dog virkelig ingen Anledning til saaledes at gribe ind i Administrationen med Hensyn til en Ting, som ikke har været paalaget. Jeg har liggende i Ministeriet — jeg har det desværre ikke med — et Brev fra Læssø, netop i denne Anledning, hvori det udtrykkeligt er fremhævet, at det eneste Skib, som har taget feil af Kobbergrundens og Trindelens Fyr, netop var Skibet

Calcutta; men det har ikke været Tilfældet med de øvrige Skibe, som gif paa Land der- efter. Et af dem, Serium, en Brig eller en Stonnert, har erklæret, at der ikke er taget feil i saa Henseende; der er ikke skeet andre saadanne Ulykker end netop med Hensyn til det ene Skib, som har baaret sig daarligt ad, hvilket er noksom anerkendt af Enhver, der veed Bessed med at føre Skib paa Søen. Naar der nu altsaa ikke er indløbet en eneste Klage i saa Henseende, saa forekommer det mig virkelig, at der ikke er Anledning for Thinget til at gribe ind i en Sag, som alene angaaer Administrationen. Sagen er nu bles- ven saa alvorlig drøftet, at der visselig er Sikkerhed for, at den fra Ministeriets Side vil finde mere Opmærksomhed end nogen- stunde før.

L. C. Petersen: Hvad jeg begjærede Ordet for, er allerede udtalt af den ærede Minister, og jeg skal derfor frasalde Ordet, idet jeg kun vil tillade mig at bemærke, at jeg selv flere Gange har passeret Fyrstibene Trindelen og Læssø Kende, baade med Dampskib og med Seilskib, baade ved Dag og ved Nat, og det kun i saa Allens Afstand.

A. Sager: Jeg kan ikke nægte, at det vilde være ønskeligt, om den ærede Marine- minister, naar han havde en alvorlig Forretning at behandle, vilde offre den saamegen Tid, som der behøves for at sætte sig ind i den; thi med Hensyn til Bekendtgørelserne om Fyrs Tænding har han jo i det Hele nok saa let Afgang til dem som vi Andre, og det vilde altsaa ikke have været nødvendigt for den ærede Minister at føre denne lange Debat, naar han strax havde indrømmet, at han har taget feil. Det forekommer mig ellers, at den ærede Minister nu begynder at give sig lidt; nu har